

Socialministeriet. København, den 16. Februar 1939.

3. K. J. Nr. 11/18/38.

Fra Forstanderen for Det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia har Socialministeriet modtaget Indstilling om, at der i Instituttets Overlærerbolig installeres Badeværelse. Omkostningerne herved vil ifølge et af den kgl. Bygningsinspektør udarbejdet Overslag beløbe sig til 2 900 Kr., heri medregnet 1 200 Kr. til Instal-
 lering af Varmtvandsforsyning i Forbindelse med Bygningens Kedelanlæg.

Under Henvisning til ovenstaaende skal jeg med Bemærkning, at Finansministeriet, med hvilket man har brevvekslet over Sagen, intet har fundet mod Forslaget at erindre, anmode det ærede Finansudvalg om paa mine Vegne ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1939—40 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 15. Socialministeriet. VI. Den offentlige Forsorg. C. Særhjælpen.
 VII. Udgifter vedrørende Forsorgen for døde. 1. Vedrørende Anbringelse paa Statsanstalt (De kgl. Døvstummeanstalter). b. Udgift. 3. Vedligeholdelse af Grund og Bygninger. b. Ekstraordinært.
 Beløbet søges forhøjet med..... 2 900 Kr.

LUDV. CHRISTENSEN.

Erik Leuning.

Til Folketingets Finansudvalg.

Socialministeriet. København, den 17. Februar 1939.

1. K. J. Nr. 52/7/38.

Efter at de af Invalidenævnet beskæftigede Haandværkere havde opsagt de med Nævnet indgaaede Arbejdskontrakter fra den 1. April 1938 at regne, fremsendte Invalidenævnet under 4. Juni 1938 et Forslag til en ny Overenskomst mellem Nævnet og de paagældende Haandværkere, idet Nævnet anbefalede, at Overenskomst afsluttedes i Overensstemmelse hermed.

I det nævnte Overenskomstudkast var Lønnen for samtlige de af Nævnet beskæftigede 8 Haandværkere fastsat til 80 Kr. 64 Ø. ugentlig, medens den indtil den 1. April 1938 udbetalte Løn for 3 Skomagere havde udgjort 65 Kr. ugentlig og for de øvrige Haandværkere (2 Mekanikere, 2 Bandagister og en Gipser) 72 Kr. ugentlig. Som Begrundelse for, at Lønnen var foreslaaet fastsat til samme Beløb for samtlige Haandværkere, henviste Nævnet til, at det Skomagerarbejde, som udføres paa Nævnets Bandageri, er lige saa kvalificeret som det Arbejde, de øvrige af Nævnet beskæftigede Haandværkere udfører; Nævnet maatte derfor finde det rimeligt, at alle dettes Haandværkere beholdt samme Løn, hvorved bemærkes, at der efter det for Socialministeriet oplyste ikke inden for de under Samfundet og Hjemmet for Vanføre beskæftigede Grupper af Haandværkere findes en Lønforskel som den hidtil for Nævnets Haandværkere bestaaende. Nævnet henviste endvidere til, at Lønnen for de under Samfundet og Hjemmet for Vanføre beskæftigede Haandværkere var blevet forhøjet med 5—9 pCt., samt at disse Haandværkeres Lønninger i øvrigt ligger højere end de af Nævnet ydede Lønninger, som ikke var forhøjet siden 1933. Endelig oplyste Nævnet, at dettes Haandværkere med en enkelt Undtagelse har været ansat ved Nævnet i 13 Aar.

Socialministeriet maatte for sit Vedkommende finde den saaledes foreslaaede Forhøjelse af Lønnen til 80 Kr. 64 Ø. ugentlig for samtlige de ved Nævnet beskæftigede Haandværkere rimelig, idet man dog med Hensyn til en af Overenskomsten omfattet tidligere Ungsvend mente, at paagældendes Løn under Hensyn til hans korte Tjenestetid ved Bandageriet indtil videre skulde blive staaende ved det hidtil udbetalte Beløb af 72 Kr. ugentlig; for den sidstnævnte Persons Ved-